

ترکیه و روسیه در حالی بازار ترکمنستان را در دست دارند که روزی هدف صادرکنندگان ایرانی بود؛

احیای جایگاه ایران در بازار ترکمنستان چرا و چگونه؟

فروپاشی شوروی و تشکیل کشور مستقل ترکمنستان در سال ۱۳۷۴ اقدام به تأسیس سفارتخانه در این کشور کرده و تقریباً در همان نیز عضویت ترکمنستان در سازمان همکاری‌های اقتصادی (ECO) را پذیرفته است. ترکمنستان با وجود اینکه با کشورهای قزاقستان، ازبکستان، افغانستان و ایران هم‌مرز است، در خشکی محصور بوده و به طور کلی برای ترانزیت کالاهای وارداتی و صادراتی خود به ایران نیاز دارد. این کشور سرزمینی تقریباً بیابانی دارد و مانند ایران یکی از بزرگ‌ترین تولیدکنندگان نفت و انرژی در جهان است و همچون دیگر کشورهای دارای منابع طبیعی، بیشترین وابستگی را به درآمد صادراتی حاصل از نفت و گاز دارد. تک‌محصولی بودن در اقتصاد، باعث شده است

۵۵۱ کیلومتر مرز مشترک با ترکمنستان آن هم از طریق ۵ شهرستان؛ قوچان، درگز، کلات، سرخس و صالح‌آباد مرز مشترک کمی محسوب نمی‌شود که در طول این سال‌ها مغفول مانده بود. ترکمنستان و ایران چهار گذرگاه مرزی؛ ساراس، لطف‌آباد، باجگیران (هر سه در خراسان رضوی) و اینچه برون (گلستان) با یکدیگر دارند و تجارت می‌تواند به صورت جاده‌ای و ریلی بین آنها انجام شود. روابط اقتصادی ایران و ترکمنستان هر چند در سال‌های اخیر بخصوص از سال ۱۳۹۶ به بعد افت پیدا کرده و مشارکت در ساخت مسیرهای ریلی مانند تجن به سرخس در حد صحبت باقی مانده اما به نظر می‌رسد با رویکرد دولت سیزدهم در ارتباط با همسایگان بتوان خلاءهای به‌وجودآمده را جبران کرد. بررسی آمارهای جدید نشان می‌دهد که صادرات ایران به ترکمنستان در شش ماهه ابتدایی سال جاری ۵۰ درصد رشد داشته و به حدود ۲۰۶ میلیون دلار رسیده است. در این گزارش به ابعاد مختلف اقتصاد ترکمنستان و روابط اقتصادی این کشور با جامعه بین‌الملل و ایران پرداخته‌ایم.

وطن، صلح و اعتماد؛ شعار ترکمنستان

ترکمنستان کشوری در آسیای میانه و همسایه شمالی ایران است که روابط سیاسی و تجاری

ما با آنها در طول سال‌های مختلف به‌رغم توسعه پایدار از نوسانات منفی نیز برخوردار بوده است. ایران یکی از اولین کشورهایی بوده که بعد از